

ואמר רבינו יצחק בפרוש שבבבלי שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ב

ואתחנן - נחמו

גליון ש"י

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) (השם המלא)

מרתה מרתה מרתה

מרתה מרתה מרתה

מרתה מרתה מרתה

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא קאד ודרך

ישדה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדותיו יקרה

לפי מדותיו יקרה לפי מדותיו יקרה

לפי מדותיו יקרה לפי מדותיו יקרה

ענינא דיזמא

טוענייה

שבת נחמו

הַדְרֵךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

עקר תקנתנו לשוב לארץ ישראל הוא רק בכח הצדיקי אמת שמשתדלין לעשות תהרהר לארץ ישראל על ידי שחוזרים וממשיכין תחסד חנם שהיה מקנים העולם קדם מתן תורה, שעל ידי זה מקימין הכל ומרימין נפשות רבות על ידי זה ומשיכין אותם לה' ותהרהר, הכל על ידי תחסד חנם תזה, פמוכן שם בהתורה הנ"ל. נמצא, שכל השכנים רעים הנוגעים בנחלת ארץ ישראל הם בבחינת המקטרגים על קדשתה ואומרים לסטים אתם כנ"ל וכו'.

וזה בחינת מה שכתוב בהפטרת שבת נחמו, קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלקיננו. כי זה עקר הנחמה והתקנה על ידי כח הצדיקים אמתיים שעושים דרך פבושה להתקרב להשם יתברך גם במדבר ובערבה, דתינו שמקדשים כל המקומות הרחוקים מאד מאד מהשם יתברך, שהם בבחינת מדבריות שממות וערבות וחרבות, כלם הם מקדשים אותם בקדשת ישראל, שהוא בחינת ארץ ישראל והכל בכח תחסד חנם שמשכיכין שהוא בחינת תהרהר לארץ ישראל. ועל ידי זה יש לנו תקנה לשוב לארצנו בקרוב, כי עקר תקנתנו הוא על ידי תחסד חנם הנ"ל, שהוא תהרהר לארץ ישראל נשוב לארצנו בקרוב. וכל זה נמשך על ידי שמקדשין מקומות הרחוקים בקדשת ישראל בבחינת ארץ ישראל, שזהו בחינת קול קורא במדבר פנו דרך ה' ישרו בערבה מסלה לאלקיננו. שצריכין לפנות דרך ה' במדבריות ולישר מסלה לאלקיננו בערבה, דתינו בכל מקומות הרחוקים מהשם יתברך. והכל בכח תחסד חנם הנ"ל שעל ידי זה נשוב לארצנו ועל בן קורין זאת בשבת נחמו וכו"ל:

ליקומי הלכות בית הכנסת ה' ו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יעקב אלחנן ריכטער הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו מנחם נחום שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָּה

בכל קראנו אליו

טוֹב ה' לְכֹל הַדְּבָרִים

טוֹב ה' לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו וְכוּ'. טוֹב ה' לְכֹל, זֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה, שְׂמוֹאֲמִין בַּה', שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טוֹב לְכֹל הֵן לְרַפּוּאָה, הֵן לְפִרְנָסָה, הֵן לְכֹל הַדְּבָרִים. כְּשֶׁמֹּאֲמִין כֹּה, בְּיַדָּאֵי יְהִיָּה עֲקָר הַשְּׁתִּידְלוּתוֹ בְּתַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא יִרְדֹּף אַחַר תַּחֲבוּלוֹת רַבּוֹת.

כִּי מִי שֶׁאִין מֹאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל אַחַר תַּחֲבוּלוֹת רַבּוֹת. לְמַשָּׁל, כְּשֶׁצָּרִיךְ לְרַפּוּאָה צָרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל אַחַר עֲשׂוּבִים רַבִּים, וְלִפְעָמִים אֵלּוּ עֲשׂוּבִים הַצָּרִיכִים לוֹ אֵינָם בְּנִמְצָא בְּמִדְיָנָתוֹ, וְהַעֲשׂוּבִים הַנִּמְצָאִים אֵינָם טוֹבִים לְמִכְתּוֹ. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא טוֹב לְכֹל הַמִּכּוֹת לְרַפּוּאוֹתָם, וְהוּא בְּנִמְצָא תָּמִיד כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב מִי כֵּה' אֶלְקֵינוּ בְּכָל קְרָאנוּ אֵלָיו.

ליקוטי מוהר"ן יד

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבת נחמו והכנה לר"ה

אַשְׂרֵי הַמְּשִׁתַּקֵּק וּמִתְגַּעֵגַע

וּתְהִלָּה לְאֵל שַׁבַּת נַחְמוּ הָעֵבֶר דְּבַרְנוּ חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה כִּי מֵרַחֲמֵם יִנְהַגֵּם שְׁשָׁם מְבֹאָר עֲנִינְ זֶה סִיג לַחֲכָמָה שְׁתִּיקָה. וּבְאַרְנוּ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲנִינְ הַג' אֵיכָה וְעֲנִינְ נַחְמוּ נַחְמוּ וְכו' וְכו' וְהַעֲקֹר שְׁבַכְחוּ הַגְּדוֹל יֵשׁ תִּקְוָה לְכַלְנוּ אֵיךְ שֶׁהוּא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל. וּתְהִלָּה לְאֵל הַחַיִּיתִי אֶת כָּל הַשׁוֹמְעִין מְאֹד בְּדַבְרֵינוּ הַנוֹבְעִים מִמְּקוֹר חֲכָמְתוֹ הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזַכִּינוּ לְהִיּוֹת בְּחֶלְקוֹ הַקְּדוּשׁ. וְאֵי אֶפְשָׁר לְבֹאָר עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה. כִּי הַדְּבָרִים אֲרָכִים מְאֹד, וְיֹתֵר מִהֶמָּה יֵשׁ בְּלִבִּי. אָבֵל זֶה צְרִיכִין לְזַכֵּר בְּכָל פַּעַם בְּפֶרֶט אֶתְהָ בְּנֵי שְׂאִין יוֹדְעִין כָּלֵל. וְאֵינָהּ יוֹדֵעַ מַה שְׂאִין אֶתְהָ יוֹדֵעַ. רַק זֶה בְּרוּר וְאַמֶּת זֶךְ וְצִלּוּל שְׂאִיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁנַּעֲשֶׂה עִמָּךְ וְאֵיךְ שֶׁאַתָּה חֵיב בְּכָמָה דְּבָרִים וְאֵיךְ שֶׁאַתָּה אָנוּס הַרְבֵּה בְּרַב הַדְּבָרִים וְאֵיךְ שֶׁאַתָּה בְּכָמָה דְּבָרִים בְּכָמָה מְצוֹת וּנְקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁאַתָּה חוֹטֵף בְּחֶסֶדוֹ וְיִשׁוּעָתוֹ הַנִּפְלְאָה בְּכָל יוֹם בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

בְּכָל אֵלֶּה חֶסֶדוֹ גְּדוֹל עָלֶיךָ מְאֹד שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת בְּחֶלְקוֹ וּלְהַקְרָא עַל שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ וּלְהַתְקַבֵּץ בְּכָלֵל קְבוּץ שְׁלוֹ הַקְּדוּשׁ, וּבְפֶרֶט עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא עֹקֵר זְמַן הַקְּבוּץ שְׁזֶה בַּחֲנִינֵת שׁוֹפֵר שְׁמִקְבֵּץ נְדַחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁמִתְפַּלְלִים בְּבִרְכַּת תִּקְעַ בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחַרוּתְנוּ וְכו'.

וּבְשַׁבַּת נַחְמוּ הַזֶּה דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה בְּעֲנִינְ נִפְלְאוֹת נוֹרְאוֹת מַעֲלַת הַקְּבוּץ שֶׁל כָּל עֲשָׂרָה מְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל. כִּי אֶפְלָ בֵּי עֲשָׂרָה שְׂכִינְתָא שְׂרִיא, וְאוֹמְרִים דְּבָרִים שְׁבַקְדָּשָׁה, וְאֵז מְעוֹרְרִים בִּיּוֹתֵר כָּל דְּרֵי מַעֲלָה וְדְרֵי מַטָּה לְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים לְהוֹדִיעַ כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְאֵז יְכוּלִים לְהַרִים הַכָּל וְכו'. וְהַעֲקֹר עַל יְדֵי שְׁמִקְשָׁרִים לְהַרְוֵעָה הָאֲמִתִּי הָעוֹסֵק לְקַבֵּץ עֲדָרוֹ כְּמוֹ שְׁפִתּוֹב כְּרוּעָה עֲדָרוֹ יְרַעַה בְּזָרוּעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים וּבְחִיקוֹ יִשָּׂא וְכו'. וְעַל כָּל פְּנִים שְׁלֵא לְחַלֵּק עָלָיו חֶסֶד וְשָׁלוֹם. אוֹי אוֹי וְאָבוֹי לְהַחֲוֹלֵק עֲצָמוֹ מִרוּעָה יִשְׂרָאֵל כְּזֶה. אֲשֶׁרֵי אֲשֶׁרֵי הַמְּשִׁתַּקֵּק וּמִתְגַּעֵגַע לְכָלֵל בְּהַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלוֹ. לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ בְּחֶסֶדוֹ אֵיךְ שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד, כִּי כָחוּ גְדוֹל וְנוֹרָא וְנִשְׁגָּב מְאֹד מְאֹד עַד אֵין חֶקֶר. וְזֶה סְמוּךְ שְׁמַעְתִּי מִיִּדְנֵנוּ הַתִּיק רַבִּי גְרִשׁוֹן נְרוֹ יֵאִיר נֶכֶד הַמְּגִיד זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה מְטִירָהאֲוִיָּעַע שְׁשִׁמַּע מִפִּי הַקְּדוּשׁ שְׁבִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה הַכָּל מְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ תְקוּן, אֶפְלוּ דְבָרִים שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַקְנָם בְּזְמַן אַחֵר, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִתְתַּקֵּן הַכָּל.

עלים לתרופה ג' עקב תר"ג

עמוד זה נתרם לזכות יונה בן שרה הי"ו
ולזכות פינחס בן הינדא רחל הי"ו

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

נחמו נחמו

זאת נחמתי

אחי ידידי ואהבי מנער. ששמעתי אשר עבר עליך. ששמעתי ותרגז
 בטני לקול צללו שפתי, הומה לבי על צערך חמר. צר לי עליך אחי.
 כי נעם אהבתו תקוע בלבי מנעורינו. על בן מר ומרור צערו בלבבי.
 אך מכרחין להתנחם. כמו שפכתוב נחמו נחמו עמי
 יאמר אלגיכם, ותתורה היא נצחית ובכל אדם ובכל
 זמן. וגם עתה אומרת נחמו נחמו.

ומעת ששמעתי ולבי דוי על צערו מאז לבי דוי ורבות אנחותי ביותר.
 אך זאת נחמתי אשר ידעתיו מנער וידעתי אשר משרש
 בפנימיות לבבו נקדת אמונה אמתית בה' ובתורתו
 ובבחירי צדקיא אשר הנה מעיני הישועה, אשר
 בדבריהם יכולים להתנחם ולהחיות את נפשי תמיד,
 ולקיים הפקראות הקדושים אשר בהם התנחם ורמיהו אחר צעקתו
 במרירות המרירות. אחר כל זאת אמר, ואמר אבד נצחי ותוחלתי
 מה. זאת אשוב אל לבי על פן אוחיל, חסדי ה' כי לא תמנו וכו' וכו'.
 כי אם הוגה אף על פי כן אחר כך ורחם כרחמיו וכרב חסדיו. כן
 יקיים בך. וגם נבואות ונחמות ישעיה אשר נבא לדורות. פאיש אשר
 אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם ובירושלים תנחמו. כן יקיים בך לחזק,
 וחזק ויאמץ לך אשר יזכה לזה. שיזכה לילך לירושלים עיר הקדש
 ברב הרחבה אמן כן יהי רצון:

עלים לתרופה מכתב מר' נפתלי ז"ל

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

שבעה דנחמתא

עֶקֶר קַדְשֵׁת רֵאשׁ הַשָּׁנָה

אחר תשעה באב קורין ז' דנחמתא, כי על ידי האבלות של כלל ישראל בג' שבועות ובתשעה באב, על ידי זה נמשך בחינת בנין בית המקדש כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה פמובא בספרים שבסוף יום תשעה באב נצמח צמיחת קרן משית. ואז השם יתברך מנחם אותנו בכל מיני נחמות שהם ז' דנחמתא שקורין מן שבת נחמו עד ראש השנה שבהם מתחיל המתקת החרון אף של חטא העגל כמו שכתוב במקום אחר.

ועל כן הם שבעה דנחמתא כנגד בחינת הואו שבתוך האלף שמאיר לנקודה התחתונה עתה שהם בכללם שבעה על ידי שממשיך האור מבחינת צמיחת קרן משית שאז נתתקן כל הנ"ל ומאירה נקודה העליונה בנקודה התחתונה פראוי על ידי בחינת הוא"ו שזה עקר התקון כנ"ל. וכל זה קורין קדם ראש השנה ועשרת ימי תשובה, כי עקר קדשית ראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום כפור הוא על ידי השבתים אלו שקורין בהם אלו ההפטרות, כי עקר התקון על ידי שבת כנ"ל, ועל כן קורין אחר כך תרתי דתיובתא תרתי דיקא, בחינת תשובה על תשובה שזה בחינת אלמלי שמרו ישראל שתי שבתות דיקא:

ליקומי הלכות שבת ז' כה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

בְּעֵת שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה וְאַתְחַנֵּן הַנְּדָפָס בְּלִקּוּטֵי תַנְיָנָא
סִימָן ע"ח. וְשֵׁם מְדַבֵּר מֵעַנִּין שְׁאֲסוּר לִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ
לְעוֹלָם אֵיךְ שִׁיְהִיָּה חָס וְשָׁלוֹם. אָמַר אֲזַבּוּ הַלְשׁוֹן:

מֵעַן טָאָר זִיךְ
נִישֵׁט מִיֵּאֵשׁ זִיין
גִּיּוֹאֵלֶד, זִיט
אֵייןךְ נִישֵׁט מִיֵּאֵשׁ

❧ תרגום ❧

אָסוּר לְהִתְיֵאֵשׁ, אֶהָהּ, אַל תְּתִיֵּאֵשׁוּ!

וּמִשֶּׁךְ מְאֹד תִּבֶּת גִּיּוֹאֵלֶד [אֶהָהּ]
כְּדָרֶךְ הַמְזֻהָר וְצוּעֵק מֵעִמָּק הַלֵּב:

חיי מוהר"ן מט

עמוד זה נדבתי הר"ר יחיאל מיכל הלוי חזן הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו נחמן הלוי שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת ואתחנן

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:51	6:50	7:07	6:52	7:00	6:51	7:58	7:36
שקיעה ערב שב"ק	7:30	7:29	7:29	7:32	7:30	7:31	8:19	7:58
חצות הלילה	1:54	1:55	1:56	1:56	1:55	1:56	2:59	2:31
עלות השחר	4:44	4:45	4:45	4:40	4:45	4:41	3:55	4:33
עטיפת הטלית	5:09	5:10	5:10	5:05	5:09	5:06	4:34	5:02
ניץ החמה	6:03	6:04	6:03	6:00	6:03	6:01	5:49	6:04
סוף זמן קר"ש מג"א	8:32	8:33	8:33	8:29	8:32	8:30	8:11	8:32
חצות היום	12:44	12:45	12:45	12:43	12:45	12:44	1:04	1:01
שקיעה יום שב"ק	7:29	7:28	7:28	7:31	7:29	7:30	8:18	7:56
צאת השבת	8:04	8:05	8:06	8:06	8:05	8:05	9:12	9:09
צאה"ש 72 דק'	8:42	8:41	8:40	8:43	8:41	8:42	9:30	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והר"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה היים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת עקב

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
לפ	מו	מא	מב	מג	מד	מה
ג:	ד.	ד:	ה.	ה:	ו.	ו:
קע	קעא	קעב	קעג	קעד	קעה	קעו

תורה ס"ה - ויאמר בועז אל רות

התורה הזמנית